

امام جواد (ع):

مواظب باش از مصاحبت و دوستی با افراد شرور؛ چون که او همانند شمشیری زهرآلود، براق است که ظاهرش زیبا و اثراتش زشت و خطرناک خواهد بود.

بحران‌انوار، ص۷۱، ص۱۹۸

نگاره
نیما شاه میری

روز گذشته شمارش معکوس مهلت ارائه نسخه نهایی (DCP) آثار راه یافته به بخش مسابقه چهلمین جشنواره فیلم فجر به صفر رسید. به همین بهانه در صفحه مجازی اغلب اهالی سینما – آنهایی که امسال فیلمی در جشنواره دارند- خبرهایی از آماده بودن آثار این دوره از جشنواره دیده می شد. اهالی موسیقی همچون رضا بهرام، بابک جهانبخش، علی زندوکیلی و رضا صادقی هم خبرهایی درباره وضعیت فروش بلیت کنسرت هایشان را استوری کردند.

هنرمندان در فضای مجازی

■ **چهره ها**
روح الله زمانی که دو سال قبل با بازی درخشانش در فیلم «خورشید» مجید مجیدی و صحبت‌هایش در نشست خبری این فیلم به یکی از چهره‌های محبوب جشنواره سی و هشتم بدل شد امسال با فیلم «موقعیت مهدی» به کارگردانی هادی حجازی‌فر در جشنواره حاضر خواهد شد. او لوگو‌موشن این فیلم را در صفحه اینستاگرامش به اشتراک گذاشته و از آماده نمایش بودن این فیلم خبر داده است. فیلمنامه «موقعیت مهدی» توسط هادی حجازی‌فر و ابراهیم امینی نوشته شده و هادی حجازی‌فر، زیلا شاهی، وحید حجازی‌فر، معصومه ربانی‌نیا، وحید آقاپور و روح‌الله زمانی، بازیگران آن هستند.

بهروز شعبانی که امسال با فیلم «بدون قرار قبلی» به جشنواره فیلم فجر آمده تصاویری از این فیلم را به اشتراک گذاشته و درباره تجربه ساخت آن نوشته است: «فیلم عزیزی است برای من، در حین ساخت و آماده‌شدن نمی‌توانم محبوب جشنواره سی و هشتم بدل شد امسال با فیلم «موقعیت مهدی» به کارگردانی هادی حجازی‌فر در جشنواره حاضر خواهد شد. او لوگو‌موشن این فیلم را در صفحه اینستاگرامش به اشتراک گذاشته و از آماده نمایش بودن این فیلم را در صفحه اینستاگرامش به اشتراک گذاشته و از آماده نمایش بودن این فیلم خبر داده است. فیلمنامه «موقعیت مهدی» توسط هادی حجازی‌فر و ابراهیم امینی نوشته شده و هادی حجازی‌فر، زیلا شاهی، وحید حجازی‌فر، معصومه ربانی‌نیا، وحید آقاپور و روح‌الله زمانی، بازیگران آن هستند.

بهرام رادان، بازیگر سینما، روز ۲۵ دی‌ماه در سوگ درگذشت پدرش نشست. تعداد زیادی از اهالی سینما روز گذشته در صفحات شخصی‌شان برای او پیام تسلیت نوشتند. رادان هم روز گذشته در صفحه اینستاگرامش چنین نوشت: «بایماد بیست و پنجمین روز اولین ماه زمستان سال دو صفر برای من خوش‌یمن نبود، ساعت از دو بامداد گذشته بود و بدن نیمه‌جان پدرم احیا نمی‌شد، تلاش عزیزان اورژانس به جایی نرسید و سری تکان دادند و با واژه «تسلیت می‌گوییم» گم دنیا روی سرم آوار شد... ساعت زندگی پدر در یک شب سرد بارانی در خانه خودش و در همان کوچه بیست‌ت که دوست داشت، برای همیشه از حرکت ایستاد... برای من دیدن پدری که سال‌ها صلابتش مثال راه و روش زندگی‌ام بود، در سبتر بیماراری و رنجوری روزهای آخر چنان دردناک و غصه‌دار بود که رهایی از تن خسته و آرامش مطلق ابدی‌اش، تنها اندکی از درد فراقش می‌کاهد. بایاجانم تمام تلاشم را کردم که فرزند خوبی برایت باشم، کم و کاستی اگر بود به بزرگواری خود ببخش... خداحافظ جناب سرهنگ من.»

عزت‌الله رضضانیفر نقل قبلی از راوی شانکار آهنگساز و نوازنده هندی ساز سیتار را درباره اثرگرداری موسیقی بازنشر کرده است: «موسیقی در نظر ما نوعی تریبت روحانی است که هستی درونی فرد را تا آرامش و سروری قدسی اعتلا می‌بخشد. آشکار ساختن جوهر کائنات که موسیقی جلوه آن است، برترین مقصود موسیقی ماست.»

■ **چه خبر**

نمایش «رادیکال هفت ممیز هفت» از ۲۶ دی تا ۵ تا بهمن ماه هر شب ساعت ۱۹ در سالن نقطه عطف روی صحنه می‌رود. محمد حاتمی و آشا محرابی بازیگران این نمایش هستند که در خلاصه داستان آن آمده است زن و مردی پس از انفجار هواپیما در جزیره‌ای ناشناخته همدیگر را پیدا می‌کنند. آن دو با وجود اینکه دشمن هم هستند، اما بی‌خیب از هم به یکدیگر دلبسته‌اند... محمد حاتمی کارگردان این نمایش عکسی از پوستر را منتشر کرده و از برگزاری مراسم افتتاح آن با حضور هنرمندان و میهمانان ویژه در عصر یکشنبه خبر داده است.

به مناسبت گرامی‌داشت بیست و هشتمین سال تأسیس مؤسسه پژوهشی میراث مکتوب، استادان و علاقه‌مندان میراث مکتوب از دستاوردهای ۲۸ ساله این مؤسسه می‌گویند. این برنامه از روز دوشنبه ۲۷ دی‌ماه تا پنجشنبه ۳۰ دی‌ماه ساعت ۱۸ از صفحه اینستاگرام این مؤسسه و صفحه آپارات به صورت زنده پخش خواهد شد. اکبر ایرانی نویسنده، محقق و مدیرعامل مرکز پژوهشی میراث مکتوب این خبر را به اشتراک گذاشته است.

تبدیل موارد تاریخی به داستان کار هر کسی نیست

محمد کاظم مزینانی: برای اینکه تاریخ وارد داستان شود باید زمانی بر آن سبры شود، البته استثناهایی وجود دارد و چه بسا که در حول و حوش یک حادثه تاریخی که چند سالی بیش از آن گذشته بتوان داستان‌های موفقی خلق کرد ولی باید توجه داشت که اغلب، هر چه از انقلاب می‌گذریم سوزها و زوایای مختلف شکافته و با اطلاعات جدید منطق می‌شوند که به نویسنده کمک می‌کنند بهتر بنویسد. نویسنده حتی اگر به صورت حرفه‌ای دست به قلم باشد، تا وقتی که سوز و وقایع تاریخی در وجودش تبدیل به خاطره تاریخی نشود، داستانش ارزش هنری نخواهد داشت. نویسنده درباره موضوعی خاص تحقیق و پژوهش انجام می‌دهد و مناسب با طرح داستانی که در ذهن دارد مستندات را به داستان تبدیل می‌کند. در عرصه ادبیات و خلق داستان تاریخی باید حتماً وقایع تاریخی تبدیل به داستان شوند. نویسنده با کمک قوه تخیل خود وقایع را در یک داستان جاداده و گویی که دوباره به آنها جان می‌دهد و به مخاطب ارائه می‌کند. این به توان نویسنده بستگی دارد که تا چه اندازه از عهده آن برآید و باید توجه داشت که تبدیل موارد تاریخی به داستان سخت‌ترین کار است و از عهده هر کسی بر نمی‌آید.

بخشی از گفته‌های این نویسنده با ایننا

یادداشت

اسماعیل امینی
شاعر و استاد دانشگاه

درباره اهمیت استمرار نمایشگاه مجازی کتاب تهران و تبدیل شدن آن به مطالبه عمومی معتقدم اگر تجربه نمایشگاه مجازی کتاب مقدمه‌ای برای روش جدید معرفی، پخش و رساندن کتاب به دست مخاطبان باشد اقدام بسیار خوبی است؛ چرا که کتاب باید به صورت طبیعی پخش شود. نمایشگاه فیزیکی یا مجازی کتاب باید محل معرفی کتاب باشد نه صرفاً محل فروش کتاب؛ اما در کل نمایشگاه مجازی کتاب در چرخه بازار کتاب بسیار اثرگذار است.

اما درباره اثر برگزاری نمایشگاه مجازی کتاب تهران در ارتباط و تعامل بین ناشران و مخاطبان باید گفت که در این زمینه نمایشگاه مجازی کتاب تهران اثرگذاری بسیار خوبی دارد که در دوره اول هم اثر مثبت خود را نشان داد. نمایشگاه مجازی کتاب تهران برای بسیاری از ناشران که به بازار پخش دسترسی نداشتند موقعیتی ایجاد کرد تا آثار برجسته خود را معرفی کنند. از این نظر نمایشگاه مجازی کتاب کار موفقی است که بسیار منظم هم برگزار شده و باید به‌صورت مستمر برگزار شود. در پاسخ به این سؤال که نمایشگاه مجازی چقدر در جلوگیری از کتاب‌سازی، عرضه کتاب‌های قاچاق یا تخفیف‌های غیرمتعارف اثر دارد هم معتقدم در اینکه نسخه اصلی و قانونی عرضه شود تأثیر دارد اما از طرف دیگر برای کارهای غیر قانونی باید اقدامات قاطع‌تری صورت بگیرد. از سوی دیگر

وصال دو ساحت از زیبایی

مجید صفری؛ صنعتگر شگفتی‌آفرین؛ از تحولات هنرمندانی است که در ایران و در فرهنگ موروثی ایرانی، شهرت ساخته‌هایش از شهرت نامش بسیار پیش افتاده و آژارش را بیش از خودش می‌شناسند. بیشتر شهرت او به خاطر سه‌تارهایش است که نمونه‌هایی رشک‌انگیز از آواز وحدت صنعت ظریف، صدای گیر و نقش‌های روزها را به پایکوبه‌ترین وجهی نشان می‌دهند. دست‌درآستان سه تارهای او شاید ندانند که استاد صفری در ساختن سابر سازه‌های ایرانی نیز ممتاز و از دیگران متمایز است. سازهایی چون تار، تنبور، ستور، تنبک و برپیت (عود)؛ و البته چندین ساز دیگر که غیر ایرانی هستند

میانسالان عرصه موسیقی؛ نام صفری را باسازی به اسم «حافظ» به یاد می‌آورند. سازی که به همت او برادر جوانمگشان؛ شادروان سعید صفری ساخته شد. آلبومی هم حاوی اجرای با این ساز ابداعی در کمپانی بین‌المللی سونی به بازار آمد که «ناگفته» Untold نام داشت.

در همان سال‌ها در موزه موسیقی ایران؛ ساخته‌های این دویزارد هنرمند در کنار سازه‌ای استاد معظم جناب آقای ابراهیم قنبری مهر به دید عمومی گذاشته شد و نشریات تخصصی هنر و برادران صفری را تحسین کردند.

اکنون، استاد مجید صفری؛ سازسازی شناخته شده در جهان موسیقی است. عنوان ولای Luthier که در اروپا به

صنعتگران بزرگ گفته می‌شود؛ در نشست‌ها و محافل تخصصی به او اطلاق شده و برزانده است. دست‌آراران ساخته‌های ظریف و خوش صدای او چهار گوشه جهانند و محدود به ایرانیان داخل و خارج از ایران نیستند. استاد مجید صفری، هنرمندی بی‌حاشیه و درون‌نگر است که از بازاری کاری و سری‌سازی و مافیای معاملات آلات موسیقی فرسنگ‌ها دور بوده و تنها به اعتدالی ساخته‌هایش اندیشیده و وقف کار و کار بوده است. شاید برای همین هم هست که در زادگاهش؛ شهرت آثارش بیش از شهرت نامش است.

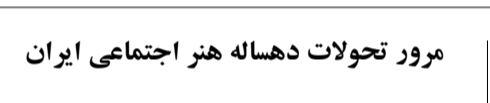
نگارنده در سال گذشته به لطف هنرمند گرامی؛ آقای ابوسعید مرضایی که نوازنده و معلم و نواسازی شهره به دقت و ظرافت هستند؛ با ساخته‌های این صنعتگر کم نظیر آشنا شدم. ایشان آرزویی که استاد قدیم‌سه تار سازی و سه تار نواز؛ زنده‌یاد علی‌محمد صفایی (درگذشته به سال ۱۳۷۸ ش.) داشته‌اند را پس از هشتاد سال به شایستگی برآورده کرده‌اند. سه تارهای زنده‌یاد صفایی؛ به تزئینات مجلل و ریزه کاری‌های چشم‌نواز مشهور است و در آنها از طلا، نقره، صدف، عاج، آبنوس، فیروزه، الماس، یاقوت و زمرد استفاده شده است، ولی صدای اکثر آنها مطلوب نیست و رنگی خفه و به اصطلاح «کر» دارند. زنده‌یاد صفایی می‌خواست زیبایی ظاهر و زیبایی صدا را با هم ایجاد کند ولی نوفیقی نیافت. پس از او دوسه صنعتگر دیگر هم در این راه تلاش کردند ولی موفقیتی نداشتند. استاد صفری اولین سه‌تار ساز تاریخ موسیقی ماست که این آرزو را تحقق بخشیده است. ساخته‌های او وحدت خیره‌کننده‌ای از زیبایی شنیداری و دیداری را عیان می‌کنند. مسلماً سه تارهای ایشان مانند سازهای برخی قدما؛ مجموعه‌ای از سنگ‌ها و فلزات معدنی گرانبها نیست؛ بلکه تزئین ساز از خود ماده سازنده آن (چوب و ریزگ انتخابی) تأمین شده و دیگر نمی‌توان به آن واژه «تزئین» را اطلاق کرد. آنچه در اصطلاح ساده به آن تزئین می‌گوییم، در واقع جزئی از کلیت ساز است که با آن در دست‌های مسلط استاد صفری به وحدت و تعالی رسیده است. باید این سازها را دیده؛ صدایشان را شنید و از نمایش وصال این دوساحت از ساخت استانه‌های زیبایی لذت برد.

نمایشگاه مجازی ، تسهیل در دسترسی به کتاب

نمایشگاه مجازی کتاب سبب عرضه کتاب به علاقه‌مندان در مناطق دور دست هم شده، نمایشگاه مجازی کتاب با توجه به اینکه پست کتاب هم در آن به‌صورت رایگان انجام می‌شود به‌طور قطع برای مخاطبان کتاب ایجاد انگیزه می‌کند. اما مقدار یارانه‌ای که برای آن قرار دادند بسیار کم است و با ۲۰۰ یا ۳۰۰ هزار تومان تنها می‌توان دو کتاب خرید. اگر چه برای خرید کتاب نباید یارانه داد که از آن طرف قاچاق کتاب صورت گیرد بلکه باید از ارسال رایگان کتاب حمایت کرد.

بسیار خوب است که نمایشگاه مجازی کتاب از نمایشگاه فیزیکی پشتیبانی کند. اگر نمایشگاه مجازی فقط به‌عنوان فروشگاه مجازی نباشد و وسیله ارتباط ناشر، مؤلف و مخاطب باشد بسیار عالی است. در نمایشگاه حضوری جلساتی برگزار می‌شد و معرفی کتاب و دیدارهایی صورت می‌گرفت. نباید در نمایشگاه مجازی کتاب این موارد از بین برود. اما نکته دیگری که نباید فراموش شود این است که باید کتاب‌ها به لحاظ محتوایی ارزیابی شوند. کتاب‌های زرد روانشناسی، کتاب‌های تست، کنکور و کتاب‌های کمک درسی را نباید به معنای دقیق، کتاب حساب آورد. آنها صرفاً حجم کتاب‌ها را زیاد می‌کنند و جلوی دیده شدن کتاب‌های واقعی را می‌گیرند. باید یک حد کیفی

برای نمایشگاه قرار داده شود تا فقط این کتاب‌ها اجازه شرکت داشته باشند و ناشر خوب و ناشر بی‌اعتنا هم از یکدیگر متمایز شوند. من بسیاری از کتاب‌ها را دیده‌ام که حتی ویراستاری ساده اولیه هم نشده و ناشر بدون هیچ تعهدی آن را چاپ کرده است. باید جایی باشد که کتاب ناشر را ارزیابی کند تا ناشران خوب از کار خود دلگرم شوند.

پیشنهاد
کیانوش معتقدی
نویسنده، مترجم و پژوهشگر هنرهای ایرانی

اجتماعی و اعتراضی آغاز می‌شود و بعد هم مجموعه این آثار از نظر تاریخی به انقلاب می‌رسد.

مهم‌ترین نقاشی‌های انقلابی ایران در فاصله سال ۱۳۵۷ تا دو سال بعد توسط هنرمندان معاصر خلق شده و با بررسی این آثار می‌توانیم تحولات هنر اجتماعی ایران را در قالب

۹۰ اثر در این نمایشگاه مشاهده کنیم، نکته حائز اهمیت در این نمایشگاه وجود آثاری است که برای نخستین بار بعد از ۴ دهه از تجنیحه موزه هنرهای معاصر نمایش داده می‌شود و به لحاظ کیفیت کار و شیوه و سبک اجرایی می‌تواند برای نسل امروز خیلی جالب توجه باشد. بخصوص کسانی که به نقاشی اکسپرسیونیسم علاقه دارند و دوست دارند تحولات هنر ایران را در این دوره از مقطع تاریخی خاص و مهم مورد بررسی و مطالعه قرار دهند. در این نمایشگاه علاوه بر نقاشی‌های بزرگ با مجموعه‌ای از عکس‌های روزهای انقلاب که توسط عکاس معروف فرانسوی میشل ستیون گرفته شده، مواجه می‌شویم و همینطور تعدادی پوسترهای مهم دوره انقلاب که به فهم این دوره تاریخی و تحولات تصویری آن در رسانه‌های مختلفی مثل نقاشی، عکس و گرافیک کمک می‌کند.

- **نمایشگاه «آینه در آینه»**
- **موزه هنرهای معاصر تهران**
- **۲۹ دی‌ماه ۱۴۰۰ تا ۱۸ اسفند ماه**

ظهر روز گذشته جمعی از متولیان نتاتر کشور به دیدار علی نصیریان رفتند. این هنرمند پیشکسوت تأکید کرد که مدیریت فرهنگی در پروسه پیشرفت و عمق بخشیدن به هنر و تئاتر بسیار اثرگذار است و با حضور مدیرانی دل‌بسته به نتاتر، این اتفاق ممکن خواهد بود. / ایننا

...

یکی از ضعف‌های غمباروح و در عین حال یکی از ژرف‌ترین ظرافت‌های آن در این است که هستی آن جز به وساطت تن امکانپذیر نیست.

قهرمان‌ها و گورها، ارنستو ساباتو، مصطفی مفیدی، نشر نیلوفر

تاب‌آوری در زندگی روزمره (۳)

آینده حتماً می‌تواند بهتر باشد!

یک فنجان چای

آزاده سپهری
روانشناس

عموماً آنها یک نظر مثبت از خود دارند و به توانایی‌ها و نقاط

قوت خود اعتماد دارند. معمولاً همه ما یک تصویری از خود

و توانایی‌هایمان داریم که به آن «خودانگاره» می‌گویند. این

خودانگاره با توانایی‌های واقعی فرد که در تجارب متفاوت واقعی

محک زده می‌شود، فاصله ندارد چرا که اتفاقاً در صورت داشتن

فاصله میان «خودانگاره» و «خودواقعی» فرد دچار تعارض‌های

جدی می‌شود. در افراد تاب‌آور، خودانگاره فردی تصویری از یک

«خود» قوی و با اعتماد به نفس بالا به فرد می‌دهد اما این تصور

در محک عمل اثبات شده است. یعنی فرد در تجارب کوچک و

بزرگ خود از کودکی تا به هر سنی که در آن قرار دارد متوجه است که

توانایی مدیریت هیجانات قوی و تکناشی و مهارت‌های بهتر حس

مسائل و ارتباط خوب را دارد و به نوعی دارای یک احساس کنترل

قوی است. پس افراد تاب‌آور احساس ارزشمندی دارند؛ ارزشمندی

یعنی پذیرفتن خود به‌عنوان فردی ارزشمند و احترام قائل شدن

برای خود و توانایی‌هایمان. بی‌قید و شرط دوست داشتن و سعی

در شناخت نقاط مثبت خود و پرورش دادن آنها و از طرف دیگر

شناخت نقاط ضعف خود و کتمان نکردن آنها. با این همه اتفاقاً

افراد تاب‌آور علیرغم این توانایی‌های یک ویژگی منحصر به فرد دارند

که شاید در این روزگار که آدم‌ها تمایل دارند نشان بدهند به نوعی از

یک همه‌توانی برخوردارند و از پس همه چالش‌های خود برمی‌آیند

غنی‌متی است؛ اینکه آنها طالب کمک و استفاده از منابع در دسترس

برای کمک در مواقع بحرانی هستند. آنها افرادی منعطف هستند. نه

قربانی‌اند و نه «همه‌توان»! می‌توانند مشاهده‌گر خود در موقعیت

بحران‌زا باشند و توانایی‌های خود را بسنجند و از آن بهره بگیرند و

در عین حال راه‌های در دسترس کمک را ببینند تا در نهایت از راه

سالم به مقابله با موقعیت استرس‌زا استفاده کنند. حتماً می‌رسید

راه ناسالم چیست؟ معمولاً راه ناسالم وقتی تصمیمی خود را به راه

می‌اندازد که راهبردهای مقابله‌ای مضر شروع به فعالیت کنند.

فردی را تصور کنید که در موقعیت از دست دادن شغل خود قرار

می‌گیرد. این قطعاً یک موقعیت استرس‌زا است. افراد تاب‌آور

می‌توانند روی اطرافیان خود که این موقعیت جدید را درک می‌کنند

حساب کنند، درباره‌اش حرف بزنند تا احساسات‌شان به زبان بیاید

و با گرفتن همدلی به یک آرامش برسند. در عین حال می‌توانند

شاغل شوند و اگر هم خودشان راهی به ذهن‌شان نرسد، می‌توانند

برای کمک به دیگران رجوع کنند. آنها عموماً دشواری موقعیت

جدید را انکار نمی‌کنند اما خود را در وادی رفتارهای مخرب ناشی

از شرایط نمی‌اندازند، با اینکه احساس ناراحتی خود را می‌پذیرند

و انکار نمی‌کنند اما نمی‌گذارند آن احساس روی رفتارشان اقتدر

سایه بیندازد که یادشان برود الان وقت حل مسأله است. برخی

از این افراد تاب‌آور حتی در این وضعیت ممکن است دنبال پیدا

کردن معنایی در این رویداد باشند (مثلاً شاید لازم است در مسیر

شغلی خود تجدید نظر کنم) و... اما همان طور که گفته شد راهکار

مقابله‌ای مضر همگی به گیر افتادن در دام رفتارهای مخرب

ناشی از این موقعیت استرس‌زا ختم می‌شود؛ مثل افتادن در دام

افسردگی، پرخاشگر شدن، انکار، اضطراب و پیشدواری‌های افراطی

نسبت به آینده بر اساس شکستی که حاصل شده است.

البته که هر چه شرایط پرخطرتر باشد انتظار تاب‌آوری نیز حتی از

افراد تاب‌آور کاهش پیدا می‌کند اما افراد تاب‌آور اعتقاد راسخ دارند

که «آینده می‌تواند بهتر باشد» و احساس امید و هدفمندی دارند

و باور دارند که می‌توانند زندگی و آینده خود را کنترل کنند و موانع

احتمالی نمی‌تواند آنها را متوقف کند.

در نهایت اینکه افراد تاب‌آور، خود را مسئول شرایط خودشان

می‌دانند و برای هر مشکل، شکست و مسأله، منابع بیرونی را

سرزش نمی‌کنند. معنای این حرف این نیست که هیچ کنش

محیطی روی اتفاقات زندگی آدمی تأثیر نمی‌گذارد اما شاید نقطه

پر اهمیت در پذیرفتن سهم خود در زندگی است وگرنه واضح است

که برخی عوامل از کنترل ما خارج است نظیر بلایای طبیعی یا

مسائلی مثل پاندمی‌ها، اما افراد تاب‌آور در ضمن تشخیص علت

مسائل، قادرند با پیدا کردن راحل مؤثر بر موقعیت و آینده خود

تأثیر مثبت بگذارند. آنها در همین پاندمی سهم خود را در بهبود

و کنترل شرایط می‌پذیرند. ماسک می‌زنند و در زدن واکسن هم

کوتاهی نمی‌کنند چون آنها هم قدرت همدلی دارند هم سهم خود

را در مسائل می‌پذیرند.

عکس نوشت

ظهر روز گذشته جمعی از متولیان نتاتر

کشور به دیدار علی نصیریان رفتند. این

هنرمند پیشکسوت تأکید کرد که مدیریت

فرهنگی در پروسه پیشرفت و عمق

بخشیدن به هنر و تئاتر بسیار اثرگذار

است و با حضور مدیرانی دل‌بسته به

نتاتر، این اتفاق ممکن خواهد بود. / ایننا